

כל הגט פרק שלישי גימין

א ומי פ"ג מהל גיטין
היו נושעים אה"ע סי קל
ע"פ פ"ג:
ז ב מ"י פ"ד מהלכות
מלוה ויהי הלכה
כמה שיש לד' טו"ע ח"מ
סמן מה סעיף א'
יח ג מ"י פ"ו מהלכות
עדות ה"ח סמן
עין קמה טו"ע ח"מ
סמן מה סעיף ד' ו"ט ט
סעיף ז':

מוסף רש"י

משום בת אחרת. והוא
שמו ושמה מזה תתמו
וסת עליה של המנה
יתכן לו גט בלא זמן
ותמו לו ובמשע"ע עליה
בית דין מוליא גיטה
ואמרת גרושה הימי
ופיהו בלתי שיה (ע"ר)
ד' ובי"ז יבמות כ"א.
משום פירות. שמו
הגט וא"ל אם ימור
הנבע בפירות נכסי מלוה
שלא תנא וזה
היה זו זמן היה מוכר
וה"ל ובתמנע לזין היא
יהי על התמנע, ימור
לה קודם גיטין מבתי
(ע"ר י"ד) דקשר משעה
שנת עמית בה גרשה שז
אין לו לבעל פירות ביהמה
קרי רב עליה
ד"א טובינא דחכימי.
מלוך שנתמנע, אשר
מתמנע טובה, ר' אלעזר
הוא ר' אלעזר כי שמו
ותמנעו על ר"ע היה
לדמיון בימות הבטח
על יבמות (ק"י) והיה
העולם שמו עד שגט
ר"ע אלא רבוינו שדמים
ועה לכה, ר"מ ר'
היה ר' יוסף א"ר ורבי
אלעזר כי שמו (מכות)
(א) אשתא דדייני.
מן קיום השטר שנתמן
במה צמזם תמנע
הוא אשת פלוני ופלוני
ואסידו אחתות דייחי
ואשרטי וקיימטי (שם)
פ"ה גורא אשתא דדייני
מקמי דלימדיה סודי
אחתות דייחי. עד
אלה העיר העדים על
כח דם מהו דייני
במקום תמנע אשתא פלוני
שטר דן קדמנא ואסדו
פלוני ופלוני אחתות
דייחי ואשרטי וקיימטי
(שם כא.) שטר שליה
בו ופיעו. זו ביום,
אינו חוזר ולוה בו.
אפילו זו ביום ואש"ג
לזמן מוקדם הוא שרי
ביום הלואה נכח, שכבר
נמחל שעבודו. משפיעו
בעל השטר ומלמל מלוה
השניה מלוה על פה ואינו
נוכח מן הקוחות (מכות)
(פ"ה) משפיעו מלוה
לאשונה. ועל האשונה לא
כחכ ויהי לה מלוה
על פה וטרף לקוחות
שלא מין ז' ואלו מלוה על
כח נכח מן הקוחות
(שם ז"א). אבל משום
שיקרא. שלא נכח על
מלוה זו לא חיישינן. אם
לא שם דבר ביטול שטר
גמור (מכות פ"ה).

קא פסיק ותני בו'. הא דלא דייק לעיל בפרק ב' (דף ט"ז.) גבי נכתב ביום ונחתם ביום משום דהכא נמי לא דייק אלא משום דכיון דכבר אשמועינן דמוקדם פסול ממילא ידעי' דלרין שינתה מקום הזמן אפילו לא היה תני ליה דהכי נמי לא תנא לרין שינתה מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לכשאכנסנה** אנרשנה אינו גט. פירש בקונטרס משום דהוי ישן וקשה לזינו גט משמע לזינו גט כלל ובגט ישן אס' נתגרשה מינשא לתמלה כדלמר לקמן צהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"מ דבגט ישן ליכא אלא ייחוד בעלמא והכא דכנסה גרע טפי דודאי ליכא ביאה וא"ת דביצמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן ארן מילמל לכשאכנסנה אגרשנה הרי זה גט מפני שזידו לגרשה ולפי' הקונטרס יחלף דפי' שם דגט ישן מיהא הוי **הבא** נמי גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה. וא"ת מה קפידא הוא שיכתוב הסופר זמן והא ליכא למיחש שיכח לגרש בגט זה אחר יושאין שחרי עדים יחתמו לו דחשו שהיה מוקדם ואיכא למיחש בנישואין משום פירי ואומר ר"ת דכיון שרוזין העדים שכתב בגט ארוסתי יחתמו אחר הנשואין כי יכזרו עדודה ארוסה וא"ת כשינתה מקום הזמן נמי ויכתבו זמן ביום גרוזין איכא למיחש שיאמרו גיטה קודם לבנה כיון שרוזין שכתוב בגט ארוסתי וכוונתן שלא יקנה לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמכר להם הבעל שלא כדיון דיאמרו ארוסה היתה ואין לו פירות וי"ל דלקוחות לא יקנו פירות אם לא שידעו שגשאה היתה ויציאו עדים על כך וגם על צנה גיטה ויראו שנתעברה לפני הזמן הכתוב בגט ויתברר הדבר שנתקט א"כ יש לדבר קול שישאלת אלא שאין זמן הנשואין ידוע על כך וידעו דמה שכתוב בגט ארוסתי לפי שנתכתב קודם נישואין אצל אס' נכתב זמן של קודם נישואין יאמרו כל שעה דגיטה קודם לבנה אצל קשה דלמה לן טעמא דגיטה קודם לבנה כיון שהיא גשואה וכמוז פירי כמו גט שאין בו זמן כלל שאין שום הוכחה מתוך זמן הכתוב בגט זה: **הבא** נמי יחוי כשיקרא. וא"ת ורב פפי מ"ש דנקט אשרתא טפי מכל שטרות ואומר ר"י דרובא

קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"א ר' שבתי אמר חזקיה משום קטטה ור"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי ובדין הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דשמעה ליה לסופר דקא כתיב וסברה איהו קאמר ליה והוה לה קטטה בהדיה רב חסדא אמר אבימי משום תקנת עגונות אמרי לה ר"מ ואמרי לה ר"א אמרי לה ר"מ דאמר עדי חתימה כרתי ובדין הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דהוה ליה קטטה בהדה ורתח עלה וזרק ליה ניהלה ומעגן ומותיב לה אמרי לה ר"א דאמר עדי מסירה כרתי ובדין הוא דאפי' טופס נמי לא לכתוב וזמנין דבעי למחיל למדינת הים ולא אשכח ספרא ושבוב לה * ואיול ומעגן ומותיב לה: **ומקום הזמן: קפסיק ותני לא שגא מן הנישואין ולא שגא מן האירוסין בשלמא מן הנישואין בין למ"ד משום בת אחותו איכא בין למ"ד משום פירי איכא אלא מן האירוסין בשלמא למ"ד משום בת אחותו איכא אלא למ"ד משום פירי ארוסה מי אית לה פירי אמר רב עמרם הא מילתא שמעית מיניה דעולא דאמר משום תקנת ולד ולא ידענא מאי ניהו כיון דשמעיתא להא דתניא דא האומר כתבו גט לארוסתו לכשאכנסנה אגרשנה אינו גט ואמר עולא מה טעם גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה ה"ג גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה א"ר זירא * אמר ר' אבא בר שילא אמר רב המנונא סבא אמר רב ארא בר אהבה אמר רב הלכה כר"א קרי רב עליה ודר"א מובינא דחכימי ואפי' בשאר שטרות נמי והאמר רב פפי משמיה דרבא האי * אשרתא דייני דמיכתבה מקמי דליסהדי סהדי אחתימת ידיהו פסולה אלמא מוחזי כשיקרא ה"ג מוחזי כשיקרא וליתא מדרב נחמן דאמר רב נחמן אומר היה ר"מ אפילו מצאו * באשפה חתמו ונתנו לה כשר ואפילו רבנן רב פליגי עליה דר"מ אלא בגיטי נשים רבועין כתיבה לשמה אבל בשאר שטרות לא דא"ר אסי א"ר יוחנן שטר ישלוה בו ופרעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל שעבודו מעמא דנמחל שעבודו אבל משום שיקרא לא חיישינן: מתני'**

קשיא דר' אלעזר כו'. רישא חוקמת כר"א ומכשיר לכתוב טופסי גיטין וסיפא פליגי ואמר חון מגיטי נשים: **משום קטטה** מפני התקנה דקתני לאו אהיתא דטופסי קאי אלא אלרין שינת קאי מפני תקנת קטטה: ור"מ היא. דלא צעי כתיבה לשמה ולא לרין שינתה מקום הרי את מותרת אלא מקום השמות לצדן משום קטטה ומקום הזמן משום מוקדם: **דאפי' סורף**. עם השמות לכתוב דמי כתיב וככז לה אחתימת עדים קאי שהיא עיקר כתיבתו: דקא כתיב. ומזכיר שמו ושמה: ודפה טלה. ופי משכח לגט מזומן יהיבי ליה ניהלה: **ומעגן** ומוסיב לה. כהשיא מגורשת: **דאפי' טופס לא לכתוב**. גזירה משום מורף דלורייטא: **ל"ש מן האירוסין**. המגרש לארוסתו לרין לכתוב זמן כשר ולא מוקדם: **למ"ד משום פירי איכא**. שאם יכתוב זמן לכו ביום והוא יגרשנה לאחר זמן והיא טורפת מיום הכתיבה: **ארוסה מי אית לה פירי**. מי אית לה דין פירי הלל אינו אוכל פירות אלא משעת מנאי כתיבה וא"ל שהוא מתחייב בפקונה כדלמרי' צנערה שנתפתה (מכות דף מ"ז.) **משום תקנת ולד**. הכריכו להניח מקום זמן לגט ארוסה: ולא הוה ידענא מאי היא. דמאי ולד יש לארוסה: **כיון דשמעיתא להא דתניא כסבו גט לארוסה**. עכשיו ולא אתננו לה עד לאחר שאכנסנה: **אינו גט**. דגט ישן הוא שמה תמנע כשיכנסנה ויאמרו גיטה קודם לבנה שהיו סבורים שנתנו לה ביום שנתכתב: **הכא נמי**. במתני' משום דלרין לרין להניח מקום זמן אף לטופס הארוסה שמה יכתוב זמן לכו ביום והוא לא יגרשנה עד לאחר נישואין ויאמרו בלא קידושין וכתיבה נמנערה לאחר גיטין ופגס הוא למשפחה: **הלכתא כר' אלעזר**. שפסול צנופסי גיטין גזירה משום מורף: **טובינא דחכימי**. מאורש שכתמנים: **ואפילו בשאר שטרות**. במאי דפליגי ר' אלעזר אדר' יהודה ואכשר צנופסי שטרות אמר רב נמי הלכה כר"א בתמיה: **אשרתא**. קיום השטר העדים מעדין על כח דיהיב צ"ד וצ"ד ומכין צו צמוצב תמנע הינא ואתו פלוני ופלוני ואסדו אחתימות דייחו ואשרטי וקיימטי כדחזי וסותמין: **מללא באשפה**. ולא נכתב לשם אשה כלל אלא לא חיישינן למיחזי כשיקרא כיון דנתתם צנחו וזמנו: **כו**. ביום של חתימה: **ופרעו**. זו ביום: **אינו חוזר ולוה בו**. ואפי' ביום מלוה לאשונה לאחר פרעון דליכא למיחש למוקדם והכי מפרשינן לה בשנים אוחזין (ב"מ ז"א): **שכבר נמחל שעבודו**. כשפרעו ובעל השטר ואין הקרקעות משועבדות שזו למלוה השנייה שלא עליה נתתם שטר זה והיא לה מלוה על פה: **אצל לשיקרא**. אם היה נתתם על מלוה זו אע"פ שכתב קודם הלוואה כשר אס' זו ביום נכתב: **מתני'** דבשטרות לא חיישינן למיחזי כשיקרא דאמר רב נחמן וכו' ודוקא (דף כא.) דליידי בקיום השטר פריך שפיר מינה וצפ' הכותב (שם פה): **ולכא כולי האי מיחזי כשיקרא** שכותבין שנשבעה כמו שפסקו לה צ"ד: **הא**

הוא דלא דייק לעיל בפרק ב' (דף ט"ז.) גבי נכתב ביום ונחתם ביום משום דהכא נמי לא דייק אלא משום דכיון דכבר אשמועינן דמוקדם פסול ממילא ידעי' דלרין שינתה מקום הזמן אפילו לא היה תני ליה דהכי נמי לא תנא לרין שינתה מקום הרי את מותרת לכל אדם: **לכשאכנסנה** אנרשנה אינו גט. פירש בקונטרס משום דהוי ישן וקשה לזינו גט משמע לזינו גט כלל ובגט ישן אס' נתגרשה מינשא לתמלה כדלמר לקמן צהורק (דף ע"ט.) ואומר ר"מ דבגט ישן ליכא אלא ייחוד בעלמא והכא דכנסה גרע טפי דודאי ליכא ביאה וא"ת דביצמות פ"ה (דף נ"ג.) גרסינן ארן מילמל לכשאכנסנה אגרשנה הרי זה גט מפני שזידו לגרשה ולפי' הקונטרס יחלף דפי' שם דגט ישן מיהא הוי **הבא** נמי גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה. וא"ת מה קפידא הוא שיכתוב הסופר זמן והא ליכא למיחש שיכח לגרש בגט זה אחר יושאין שחרי עדים יחתמו לו דחשו שהיה מוקדם ואיכא למיחש בנישואין משום פירי ואומר ר"ת דכיון שרוזין העדים שכתב בגט ארוסתי יחתמו אחר הנשואין כי יכזרו עדודה ארוסה וא"ת כשינתה מקום הזמן נמי ויכתבו זמן ביום גרוזין איכא למיחש שיאמרו גיטה קודם לבנה כיון שרוזין שכתוב בגט ארוסתי וכוונתן שלא יקנה לו מעולם וגם יפקדו הלקוחות פירות שמכר להם הבעל שלא כדיון דיאמרו ארוסה היתה ואין לו פירות וי"ל דלקוחות לא יקנו פירות אם לא שידעו שגשאה היתה ויציאו עדים על כך וגם על צנה גיטה ויראו שנתעברה לפני הזמן הכתוב בגט ויתברר הדבר שנתקט א"כ יש לדבר קול שישאלת אלא שאין זמן הנשואין ידוע על כך וידעו דמה שכתוב בגט ארוסתי לפי שנתכתב קודם נישואין אצל אס' נכתב זמן של קודם נישואין יאמרו כל שעה דגיטה קודם לבנה אצל קשה דלמה לן טעמא דגיטה קודם לבנה כיון שהיא גשואה וכמוז פירי כמו גט שאין בו זמן כלל שאין שום הוכחה מתוך זמן הכתוב בגט זה: **הבא** נמי יחוי כשיקרא. וא"ת ורב פפי מ"ש דנקט אשרתא טפי מכל שטרות ואומר ר"י דרובא

(א) ולעיל כא: ושי"ג,
(ב) ולעיל ט: ושי"ג,
(ג) ולעיל ט"ז. ד' יבמות
ג"ב. ה' לקמן ע"א.
(ו) מכות ט. כתיבת ג"ב:
(ז) מכות ט"ב. פה. ושי"ג
כטו"ע ח"מ סימן מו
סעיף ד' ובפ"ט ושי"ג.
(ח) אשתא לשון סחוק
כמו אשרי סחוק ק' כבז
רש"י לקמן ד' ד"ה אשור.
(ט) מכות פ"ה. לעיל ג:
ג"ב. ח"ב ח"מ כתיבת
(י) וע"ע ח"מ סי' יבמות
ג"ב. ד"ה לכשאכנסנה וסו"ט
צ"ב קל: ד"ה כ"ג.

גליון הש"ס

גמ' וא"ל ומעגן. ע"י לקמן
ג"ב ע"א מדי' ושמה:
שם א"ר אבא בר שילא.
כדלר' יהודה טעמא
הש"ס תנא לשון רב:
תוס' ד"ה לכשאכנסנה
ובי' ור"ח פ"ה טעמא
ע"י צ"ב דף קל"ג ע"ב
מדי' כל קדושין דף סד
ע"ב מדי' רבי סני:

תוספות ר"ד

קשיא דר' אלעזר אדר' אלעזר תרי תנאי ואליבא דר"א ר' שבתי אמר חזקיה משום קטטה ור"מ היא דאמר עדי חתימה כרתי ובדין הוא דאפי' תורף נמי לכתוב וזמנין דשמעה ליה לסופר דקא כתיב וסברה איהו קאמר ליה והוה לה קטטה בהדיה רב חסדא אמר אבימי משום תקנת עגונות אמרי לה ר"מ ואמרי לה ר"א אמרי לה ר"מ דאמר עדי חתימה כרתי ובדין הוא דאפי' טופס נמי לא לכתוב וזמנין דבעי למחיל למדינת הים ולא אשכח ספרא ושבוב לה * ואיול ומעגן ומותיב לה: **ומקום הזמן: קפסיק ותני לא שגא מן הנישואין ולא שגא מן האירוסין בשלמא מן הנישואין בין למ"ד משום בת אחותו איכא בין למ"ד משום פירי איכא אלא מן האירוסין בשלמא למ"ד משום בת אחותו איכא אלא למ"ד משום פירי ארוסה מי אית לה פירי אמר רב עמרם הא מילתא שמעית מיניה דעולא דאמר משום תקנת ולד ולא ידענא מאי ניהו כיון דשמעיתא להא דתניא דא האומר כתבו גט לארוסתו לכשאכנסנה אגרשנה אינו גט ואמר עולא מה טעם גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה ה"ג גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה א"ר זירא * אמר ר' אבא בר שילא אמר רב המנונא סבא אמר רב ארא בר אהבה אמר רב הלכה כר"א קרי רב עליה ודר"א מובינא דחכימי ואפי' בשאר שטרות נמי והאמר רב פפי משמיה דרבא האי * אשרתא דייני דמיכתבה מקמי דליסהדי סהדי אחתימת ידיהו פסולה אלמא מוחזי כשיקרא ה"ג מוחזי כשיקרא וליתא מדרב נחמן דאמר רב נחמן אומר היה ר"מ אפילו מצאו * באשפה חתמו ונתנו לה כשר ואפילו רבנן רב פליגי עליה דר"מ אלא בגיטי נשים רבועין כתיבה לשמה אבל בשאר שטרות לא דא"ר אסי א"ר יוחנן שטר ישלוה בו ופרעו אינו חוזר ולוה בו שכבר נמחל שעבודו מעמא דנמחל שעבודו אבל משום שיקרא לא חיישינן: מתני'**